

ENGTEN

i sort

Familie Journalens store føljeton af Erling Poulsen
En „best-seller“ udgivet i bogform fra *Aschehoug Dansk Forlag*
Filmatiseret under ledelse af *H. W. Andersen* for *Teknisk Film Co.*
og *Film-Centralen-Palladium*

præsenterer

Englen i Sort

★

Arne Brant, overlæge ..... *Hass Christensen*
Betina, hans hustru ..... *Helle Virkner*
Lille Bente, deres datter ..... *Dorte Jørgensen*
Lennart Sommer ..... *Poul Reichhardt*
Elise, hans hustru ..... *Ingeborg Brams*
Sanne, deres datter ..... *Maria, datter
af Ingeborg Brams*

Fru Hennesen,
Brants husbestyrerinde ..... *Ellen Gottschalch*
Simonsen ..... *Knud Heglund*
Estelle, hans hustru ..... *Birgit Pouplier*
Portier på hotel City ..... *Johannes Marott*
Sekretær hos dr. Brant ..... *Suzanne Bech*
Sygeplejerske ..... *Elsie Neubert*
Lili ..... *Bodil Miller*
Nora ..... *Dyveke Reumert*

Endvidere medvirker:

*Vera Stricker, Kjeld Jacobsen, Karl Stegger,
Holger Vistisen, Tecla Boolsen, Albert Watson*
og flere.

INSTRUKTION: SVEN METHLING JUNR.

Drejebog:
Arvid Müller

Fotograf:
Kjeld Arnholtz

Regi:
Mac Laren

Klip:
Anker

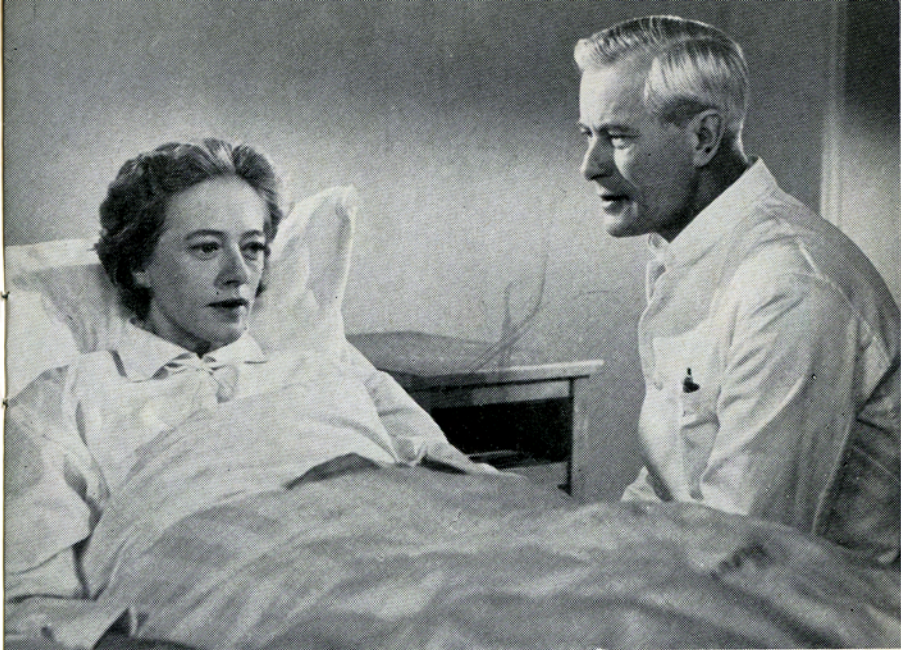
Musik:
Arne Lamberth

Optagelse:
Teknisk Film Co.

Kopier:
*Johan
Ankerstjerne A/S*

Kostymer:
*A/S Illum
og Preben Birck*

Pelsværk:
Birger Christensen

Elise får ved lægens hjælp lyst til at begynde livet forfra.

HANDLINGEN

Den smukke og charmerende *Betina* har i tre år været gift med psykiateren, overlæge, dr. med. *Arne Brant*. De sidder i gode kår, har en yndig lille datter, *Bente*, og de skulle således have alle betingelser for at leve lykkeligt i deres komfortable villa. Men *Betina* er mærkelig rastløs. Året rundt ofrer hun sin tid – og mandens penge – på at hjælpe samfundets nødstedte. Det er blevet hendes passion at være med i hjælpekomiteer og at være ledende i det filantropiske arbejde. Den raffineret elegante, altid sortklædte kvinde, denne „Engel i Sort“, bliver beundret for sin opofrelse.

Arne er dog blevet klar over, at *Betina* egentlig kun gør alt dette for at brillere, og han bebrejder hende, at hun over velgørenhed ude, men

Elise kan ikke tro på Lennarts løfter om en lykkelig fremtid.

forsømmer sine pligter hjemme over for mand og barn. Ofte tænker han på, om der bag disse teatralske „barmhjertighedsgerninger“ skjuler sig et eller andet, som hun på *sin* vis søger at sone. Hun har aldrig robet noget om sin fortid, og han aner, at der er dybder i hendes sind, han til trods for sin indsigt i sjælelivets labyrinter hidtil ikke har formået at granske.

En tilfældig hændelse hjælper Arne på sporet. En dag bortføres Bente af *Sanne*, en tiårig pige, der er løbet bort fra det børnehjem, hvor hun er blevet anbragt på grund af ulykkelige forhold i hjemmet. Sannes lillebror er død, og hun vil eller kan ikke forstå, han ikke lever. Febersyg og helt nedbrudt af træthed forveksler hun Bente med broderen. Hun føler, hun må have en at være kærlig mod og tager den lille pige med sig.

Det lykkes ret hurtigt at finde børnene, og Arne lader den stakkels Sanne indlægge på hospitalet, for at hun kan falde til ro. Betina ser igen en mulighed for at optræde som frelsende „engel“. Sammen med sin bedste veninde, *Estelle Simonsen*, aflægger hun besøg på hospitalet og derpå hos Sannes mor, *Elise Sommer*. Siden den lille drengs død har den unge kvinde levet en trist tilværelse, fuldkommen nervenedbrudt og svigtet af sin mand. Betina forstår, at Elise umuligt kan have Sanne hos sig, og samtidig gør hun en opdagelse, der ryster hende: Sannes far er *Lennart Sommer*, en hensynsløs kyniker med en farlig magt over kvinder.

Dr. Brant undrer sig over, at Betina pludselig opgiver at hjælpe den lille pige og hendes mor. Han tager sig af Sanne og giver hende en plads i sit hjem, for at hun kan komme helt til kræfter, og det piner ham, at den ellers så godgørende Betina åbenbart slet ikke er glad for at få det fremmede barn i huset. Desuden lægger han mærke til, at hun er blevet mere rastløs og irriteret end nogensinde før. Tilsyneladende fortsætter hun sit arbejde i velgørenhedens tjeneste, men det er ikke de fattige, der får pengene – det er Lennart!

Lennart er manden fra Betinas fortid, det er *ham*, hun elsker og *hader* – og aldrig har kunnet glemme. Hvad hun både frygtede og inderst inde håbede er sket, han er dukket op igen og har atter fået hende i sin magt.

Dr. Brant gennemskuer omsider sin hustrus hykleri, sandheden om hendes falske dobbeltspil går op for ham, og det kommer til et dramatisk opgør. Han forlanger skilsmisse, og hun forlader sin mand for at flytte sammen med sin elsker.

Imidlertid lader Arne den syge Elise tage ophold i villaen, for at hun kan genvinde sit helbred og være sammen med Sanne. Det varer ikke længe, før Elise blomstrer op og bliver en kærlig mor for begge børnene. Efter de bitre år er en ny lykke ved at spire for Arne, men mørke skyer trækker op. Betina får en dag at vide, at Lennart eftersøges af politiet. Hun aner, at Elise måske snart vil indtage hendes plads som lægens hustru, og i håb om at generobre Arne opsøger hun sin rivalinde og prøver på at tage modet fra hende ved ondsindede beskyldninger. Men hun forregner sig, hendes løgne formår ikke at forgifte livet for Elise og Arne, der lader hende forstå, at spillet er tabt.

„Englen i Sort“ glider for bestandig ud af deres tilværelse – hun rejser bort for at finde andre mænd – andre ofre!

